

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Csp/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121463368
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:6121463368.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Jánom Rybárikom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - Petržalka, IČO 35 724 803, právne zastúpený Advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - Petržalka, IČO 53 255 739 proti žalovanému: W. K., nar. X.XX.XXXX, bytom S. C. XXX/XX, Y. T. I., právne zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO 47 445 092, o zaplatenie 295,55 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť žalobcovi istinu vo výške 472,06 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,07 eur a 5 % ročne zo sumy 245 eur od 30.9.2021 do zaplatenia.

II. V ostatnej časti súd konanie z a s t a v u j e .

III. Žalobca m á p r á v o na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou domáhal úhrady istiny s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava uzatvorila so žalovaným dňa 28.10.2015 zmluvu, na základe ktorej poskytla žalovanému finančné prostriedky. Žalovaný si prestal plniť povinnosti, riadne a včas splácať poskytnutý úver. Suma pohľadávky predstavovala sumu 551,56 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 324,80 eur, z riadneho úroku vo výške 176,23 eur a úroku z omeškania vo výške 40,28 eur, a napokon aj z poplatku vo výške 10,25 eur. Právny predchodca terajšieho žalobcu na základe rámcovej zmluvy postúpil pohľadávku na terajšieho žalobcu. Žalovaný po poskytnutí pohľadávky vykonal platbu vo výške 39,50 eur, a to dňa 20.5.2021.

2. Žalovaný sa písomne vyjadril k žalobe s tým, že považoval žalobu za neopodstatnenú. Podľa jeho názoru relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Taktiež výzva na predčasné splatenie úveru nie je výzvou v zmysle vyššie citovaných ust. o bankách, čo potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co/151/2018. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ, má byť nevyhnutne odôvodnená. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Zo systematického zaradenie týchto ustanovení v Občianskom zákonníku, ako aj logického výkladu

vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne dva úkony, prvým úkonom je výzva a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalovaný dal do pozornosti aj rozhodnutie KS Žilina v tejto veci 10Co/84/2018. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, treba oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti považovať za neplatné právne úkony, a to z toho dôvodu, že žalobca nepreukázal existenciu výzvy, a zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z uvedených dôvodov teda navrhol žalobný návrh zamietnuť a priznať mu aj trovy konania.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa zúčastnil len žalobca, žalovaný sa písomne ospravedlnil, požiadal, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti, oboznámil sa s písomnou žalobou, s rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, so zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, s výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru, s pokusom o zmier, s oznámením o postúpení pohľadávky, s písomnými vyjadreniami sporových strán a zistil nasledovné:

4. Dňa 28.10.2015 právny predchodca terajšieho žalobcu VÚB banka so žalovaným W. K. podpísala zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Predmetom úveru bol poskytnutý bezúčelový úver vo výške 560 eur, lehota splatnosti 108 mesiacov. Mesačná splátka bola 10,91 eur, ročná priemerná percentuálna miera nákladov bola stanovená na sumu 19,71 %. Žalovaný si prestal plniť svoje povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, a preto sa žalobca obrátil so žalobou na tunajší súd.

5. Súd na pojednávaní vypočul len žalobcu, ktorý zotrval na písomnej žalobe a na svojich písomných vyjadreniach. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, písomne sa z tohto ospravedlnil a požiadal súd, aby rozhodol v zmysle jeho písomného vyjadrenia.

6. Súd sa pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré v tomto spore produkoval predovšetkým žalobca a žalovaný. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru je nepochybné, že sporové strany uzatvorili túto zmluvu. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie 560 eur. Úver mal byť splácaný vo výške 10,91 eur, RPMN bola stanovená na 19,71 % a celkové náklady úveru boli 1.141,38 eur.

7. Zo spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy mal súd zistené, že okrem iného bola pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy uzatvorená aj rozhodcovská zmluva, predmetom ktorej bolo aj určenie spotrebiteľského rozhodcovského konania v prípade nezrovnalostí ohľadne spotrebiteľskej zmluvy.

8. Z pripojenej výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru mal súd zasa zistené, že dňa 10.4.2019 vyzval právny predchodca žalobcu na zaplatenie zostatku dlhu a týmto dňom aj vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstvom so zostatkom 492,07 eur.

9. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 15.4.2021 mal súd zasa zistené, že VÚB a.s., právny predchodca terajšieho žalobcu, postúpil pohľadávku k 7.4.2021 na spol. EOS KSI Slovensko, s.r.o. Z podacieho hárku č. XXXXXXXXXX mal súd preukázané, že skutočne túto skutočnosť o postúpení pohľadávky oznamoval žalovanému W. K..

10. Z pripojených upomienok, pokusu o zmier mal súd zistené, že predchádzajúci žalobca upomínal žalovaného, že si neplní riadne a včas svoje povinnosti vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy a vyzýval ho na zaplatenie pohľadávok, pretože pristúpi k zosplateniu úveru.

11. Viac podstatných listinných dôkazov v tomto spore nebolo produkovaných zo strany sporových strán. Prakticky súd zhodnotil, že v tomto konaní to bol len žalobca, ktorý produkoval listinné dôkazy, zo strany žalovaného prišli len písomné vyjadrenia k tomuto sporu. Po hmotnoprávnej stránke posudzoval tento prípad súd v zmysle § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa ust. § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššie prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

13. Podľa ust. § 52 ods. 1 Obč. zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o poskytnutom úvere spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa ust. § 52 ods. 3 a 4 Obč. zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa, o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1, zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať veľmi prísne ustanovenia o spotrebiteľských úveroch tak, ako má na mysli vyššie citovaný zákon. V opačnom prípade sa stáva bezúčinná a bez poplatkov.

18. Čo sa týka námietok žalovaného o postúpení pohľadávok, s týmto sa súd nemohol stotožniť. Súd musí poukázať na to, že žalovaný bol i napriek výzvam, t.j. tretia upomienka v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní, postupca postúpil pohľadávku na veriteľa v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zák. o bankách. V tomto smere súd dáva do pozornosti aj rozhodnutie KS v Banskej Bystrici 12CoCsp/31/2020 z 25.2.2021, tunajší súd cituje: „Z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia žalovanej pohľadávky totiž vyplýva potreba toho, aby banka realizovala voči klientovi (dlžníkovi) písomnú výzvu na úhradu dlžného záväzku. Ustanovenie presne neurčuje časový okamih, kedy má banka takúto výzvu urobiť a neurčuje ani žiadne jej obsahové náležitosti...“. V tomto smere dáva súd do pozornosti aj uznesenie KS v Trenčíne, sp. zn. 17CoCsp/15/2021 z 28.10.2021 „Aktívnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimitácie je imanentnou súčasťou súdneho konania /viď. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009/. V tomto smere súd prvej inštancie postupoval správne. Nesprávne však vyhodnotil spôsobilosť výziev zasielaných zo strany banky žalovanej v zmysle citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách ako aj preukázanie doručenia podacím hárkom. Citované ustanovenie nezakladá osobitné požiadavky na výzvu, ktorá sa musí klientovi doručiť pred postúpením. Je zrejmé, že sa musí jednať o výzvu na zaplatenie omeškaného dlhu. Nie je však stanovená požiadavka, aby výzva upozorňovala na možnosť postúpenia, resp. aby z nej bol súvis s postúpením akokoľvek zrejmý. Nie je vylúčené ani to, že výzva obsahuje aj iné úkony či informácie. Vzhľadom na to je výzvou spôsobilou v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v danom prípade aj výzva banky zo dňa 24.04.2017, ktorou banka oznamuje žalovanej, že je v omeškaní so splácaním dlhu z úveru a vyzýva žalovanú na úhradu. Rovnako výzvu na úhradu omeškaného dlhu obsahuje aj Oznámenie o mimoriadnej splatnosti zo dňa 19.06.2017 a rovnako aj to je preto obsahovo spôsobilou výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. K uvedeným výzvam žalobca predložil aj podacie hárky o ich podaní na poštovú prepravu doporučenou poštou na adresu žalovanej uvedenú v zmluve, čo je štandardný spôsob doručovania“. Z tohto rozhodnutia ďalej vyplýva: „Nie je opodstatnené požadovať ďalšie dôkazy o doručení od odosielateľa poštovej zásielky adresovanej doporučenou poštou na adresu oznámenú priamo adresátom. Ak adresát spochybňuje doručenie doporučenej zásielky, je dôvodné od neho požadovať, aby skutočný osud danej doporučenej zásielky zisťoval na pošte on. V opačnom prípade by frekventovaná ľahostajnosť adresátov k doručovanej pošte bola nedôvodne prenášaná na ľarchu odosielateľov. Vzhľadom na uvedené bola v danom prípade splnená podmienka existencie a doručenia výzvy banky klientovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie založené na opačnom závere zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie“.

19. Ďalej žalobca uviedol, že splátka, pre ktorú je vyhlásená predčasná splatnosť sa dá určiť až na základe dátumu vyhlásenia predčasnej splatnosti. Tu súd poukazuje na to, že táto splátka je v zmysle ust. § 565 Obč. zákonníka vždy splátka, ktorá predchádza vyhláseniu predčasnej splatnosti pohľadávky: „Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Z uvedeného dôvodu, nie je možné vo výzve, ktorá upozorňuje na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti, uviesť splátku, pre ktorú má v budúcnosti dôjsť k vyhláseniu predčasnej splatnosti.

20. V súvislosti ohľadne výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 10.4.2019 súd poukazuje na to, že nie je v uvedenej výzve nevyhnutne potrebné uvádzať, pre nezaplatenie ktorej splátky došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti, keďže túto požiadavku nikde v zákonných ustanoveniach súd nenachádza. Vo výzve bolo zároveň jasne uvedené, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo dňa 10.04.2019, z čoho v spojení s ustanovením §565 OZ vyplýva, že splátka, pre nezaplatenie ktorej vyhlásil veriteľ predčasnú splatnosť, je splátka splatná dňa 20.03.2019. Právo pôvodného veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť bolo platne dojednané v čl. I ods. 5 písm. b) Zmluvy o úvere: „V prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s Obchodnými podmienkami: vyhlásiť okamžitú splatnosť“. Toto zmluvné dojednanie považoval aj súd za platne dojednané, pričom plne rešpektuje požiadavky § 565 Obč. zákonníka. K námietke žalovaného, že žalobca nepreukázal doručovanie výzvy zo dňa 04.03.2019 súd už vyššie konštatuje, že to bol žalobca, ktorý predložil súdu podací hárok a potvrdenie zo systému sledovania zásielok Slovenskej pošty, ktorý je dostupný aj žalovanému, z ktorého vyplýva, že uvedená zásielka bola odoslaná dňa 5.3.2019. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie KS v Trenčíne, ktoré je vyššie spomínané.

21. Po vykonanom dokazovaní mal súd nepochybne preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bol založený záväzkový vzťah a to na základe úverovej zmluvy. V danom prípade je nesporné, a to aj vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou nepodnikateľom. Zároveň ide o spotrebiteľský úver, podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Na túto zmluvu je tak potrebné prednostne aplikovať špeciálne spotrebiteľské právo a to hlavne zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa a v neupravených otázkach Občiansky zákonník a Obchodný zákonník len tam, kde neodporuje občianskoprávnej úprave v spotrebiteľských vzťahoch.

22. Súd predmetnú spotrebiteľskú zmluvu podrobil podrobnému prieskumu a musel konštatovať, že táto zmluva obsahuje všetky potrebné náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských zmluvách č. 129/2010 Z. z. V tejto zmluve súd nemohol vytknúť žiadne pochybenie, ktoré by odporovalo tomuto citovanému ustanoveniu.

23. Súd uzatvára, žalobca si plnil svoje povinnosti z predmetnej úverovej zmluvy, poskytol žalovanému úver vo výške 560 eur. Žalovaný sa zaviazal splácať tento úver v lehote splatnosti 108 mesiacov, celkový počet 108, dátum prvej anuitnej splátky 20.11.2015, dátum poslednej splátky 20.10.2024. Mesačná anuitná splátka vrátane poistného bola 10,91 eur. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená 19,71 eur. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky činila sumu 551,56 eur, ktorá pozostávala z istiny 324,80 eur, z riadneho úroku vo výške 176,23 eur, z úroku z omeškania vo výške 40,28 eur, a poplatku vo výške 10,25 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok. Žalovaný po postúpení pohľadávky do podania žaloby vykonal nasledujúce úhrady a to platbu vo výške 39,50 eur dňa 20.5.2021. To znamená, že žalovaná suma predstavuje 512,06 eur, ktorá pozostáva z istiny úveru 285,30 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 176,23 eur, z neuhradeného úroku vo výške 40,28 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 10,25 eur. Po podaní žaloby uhradil žalovaný dňa 19.8.2021 platbu vo výške 40 eur.

24. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Obč. zákonníka, ak dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Žalovaný tým, že nesplácal žalobcovi poskytnutý úver riadne a včas, dostal sa do omeškania so zaplatením svojho záväzku a preto má žalobca nárok aj na ním uplatnený úrok z omeškania tak, ako rozhodol súd vo výrokovvej časti tohto rozsudku. V časti istiny 40 eur súd konanie zastavil na návrh žalobcu. Súd mal zistené, že žalovaný po podaní žaloby uhradil túto sumu.

27. O trovách konania rozhodoval súd v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V tomto konaní to bol žalobca, ktorý mal plný úspech a preto mu priznal trovy konania v rozsahu 100 %.

28. Podľa § 265 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a

exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).